

рече : Воистина ще изгинеме ако ны не по-  
знаяпъ.

Извѣстно е какъ ложите человѣцы, когда-  
то паднапъ въ нужда, молатсе Богу за да  
ги не познае никой : но добрите молатъ  
Бога да ги познае всекій, кашо да не заги-  
нашъ наедно съ лошыше, какъ то Архімидъ  
звѣздочшецъ, и други многи загинаха, защо-  
то ги не познаваха.

Той Віонъ думаше ; какъ, спарость та е  
приспанище на человѣцыше, гдѣто отъ не-  
щастія прибѣгавашъ.

Той запрещаваше , да се не ругае нѣкой  
на спарыше , защото всякий желае да се  
сподоби спараго вѣка.

И безумно е да се присмѣва нѣкой на то-  
ва нѣщо , гдѣто желае самъ си да доспигне.

